

Vi synes også, de andre overordnede bud, der er i redegørelsen, om værdighed, integritet, hensyn til sårbarhed osv., er meget væsentlige spørgsmål. Vi er glade for, at man har nævnt spørgsmålet om den retfærdige fordeling af goderne, idet vi dog gør opmærksom på, at regeringen måske burde tænke hele sin patentpolitik igennem på baggrund af de meget fornuftige bemærkninger, der er her. Spørgsmålet om patenter er jo helt afgørende, når vi snakker om fordeling af goderne, ikke mindst internationalt, og når vi snakker om balancen mellem rige og fattige lande i verden.

Og her er det vores opfattelse, at regeringens patentpolitik mere er et udtryk for en hensyntagen til kommercielle selskaber i den rige del af verden, end den udspringer af et ønske om en mere retfærdig fordeling. Så en opfordring til, at de fornuftige betragtninger om en retfærdig fordeling, der er i denne her redegørelse, bruges til en fornyet overvejelse om regeringens patentpolitik. Det ville være hensigtsmæssigt.

Det fjerde punkt, som regeringen og ministeren nævner, er spørgsmålet om medbestemmelse, og dér har vi jo for nylig ikke mindst på baggrund af en meget massiv dansk indsats fået et væsentligt og vigtigt gennembrud i form af den såkaldte Cartagenaprotokol under biodiversitetskonventionen, hvor det i Montreal lykkedes at få nogle meget stærke bestemmelser omkring krav om oplysning til modtagerlandene ind i den internationale lovgivning.

Det betyder selvfølgelig også, at der vil komme en større debat i en masse lande om, hvilke kriterier man her ønsker at anvende, når man skal tage stilling til, om man vil tillade markedsføring af gensplejsede planter og fødevarer i de pågældende lande. Og det øger kun behovet for, at vi internationalt får rejst debatten og får lavet nogle gennemsigtige, gennemsikrelse, regler, som redegørelsen også lægger op til.

Det er jo klart, at de her overordnede principper ikke i sig selv er udgangspunkt for en lovgivning og ikke kan være det. Derfor er det operationaliseringen af principperne, der er det helt afgørende vigtige. Og det bliver meget væsentligt, at vi i den kommende tid i forbindelse med revisionen af udsætningsdirektivet, i forbindelse med et nyt novel feed-direktiv, i forbindelse med mærkningsdiskussioner osv. sikrer, at disse overordnede og rigtige principper bliver indarbejdet i den konkrete lovgivning i Danmark, i EU og globalt, sådan at vi kan sige,

at vi nu lever op til de overordnede etiske hensyn, der er nævnt.

Med hensyn til spørgsmålet om den positive betydning for ulandene, som flere ordførere har været inde på, er det SF's opfattelse, at det ikke kan udelukkes, at vi på nuværende tidspunkt ikke vil udelukke, at genteknologien rent faktisk kan bruges konstruktivt til at producere fødevarer nogle steder, hvor vilkårene er vanskelige, og hvor genteknologien kan gøre, at man på basis af vanskelige vilkår alligevel kan øge mængden af fødevarerprodukter. Det vil vi ikke udelukke.

Men vi konstaterer bare, at det ikke er den udvikling, vi har set hidtil. Det er ikke de hensyn og de motiver, der driver den forskning, der finder sted i øjeblikket, og det er slet ikke de hensyn og de motiver, der ligger bag markedsføringen af de produkter, som vi har set hidtil. Så derfor må vi sige, at sådan som udviklingen har været hidtil, er vi dybt skeptiske over for, om der er positive effekter for de fattige ulande; tværtimod mener vi, at udviklingen indtil nu er gået i den forkerte retning på det punkt.

Jeg vil også godt sige til hr. Jens Kirk, at når vi diskuterer fødevarer sikkerhed i verden og sikkerhed for, at alle mennesker kan undgå underernæring og sult, så er det efter vores opfattelse først og fremmest et socialt spørgsmål, et fordelingsmæssigt spørgsmål. Det har vi også kunnet se hidtil, hvor der i de rige lande har været en massiv overproduktion af fødevarer, som ikke er kommet de fattige lande til gode.

Tværtimod er de ofte i mange tilfælde blevet dumpet på disse landes markeder til en uhørt lav pris og har dermed slået deres egen produktion i stykker, ødelagt det for lokale producenter, som vi oven i købet har givet ulands-hjælp. Det er jo et af paradokserne i EU's politik, at man med den ene hånd giver ulands-hjælp, der skal støtte opbygningen af bæredygtige samfund, og med den anden hånd giver støtte til afsætning af overskudsproduktion, der ødelægger mulighederne for en bæredygtig landbrugsproduktion i ulandene.

Så forudsætningen for overhovedet i en tænkt situation at bruge gensplejningsteknologi konstruktivt for at stille sulten i den tredje verden er, at vi får løst de fordelingsmæssige, sociale problemer; det er en helt afgørende forudsætning.

I spørgsmålet om mærkning er det SF's opfattelse, at det er helt afgørende at sikre det frie